

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Østrup): De Udtalelser, der siden jeg sidst havde Ordet, ere faldne fra en hel Række forskellige Talere, foranledige mig til en Del Bemærkninger; men jeg skal dog søge at fatte mig kort, da det, hvis jeg har fortaet den høitærede Formand ret, er hans Ønske, at Forhandlingerne skulle afsluttes i Dag. Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Kjøbst Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der er en af de Faa, som ere fremkomne med Bemærkninger angaaende selve Finantslovsforlagets Indhold, og jeg tror nok, han er den Æneste, der er fremkommen med en Bemærkning angaaende Finantsministerens særlige Del af Budgettet. Til ham skal jeg bemærke, at naar Fristen til Indbaldelse af de gamle Mynter er sat temmelig kort, er det netop sket med velberaad Hu, fordi Erfaringen har lært os, at lange Tidsfrister blive glemte, og at Tidsfristen til Omvevling af Mynter dog først bliver benyttet henimod Slutningen. Jeg tror altsaa, at man netop ved at have givet længere Tidsfrister vilde have foranlediget, at man søgte i rette Tid at indvevle et endnu større Lal af gamle Mynter. — Det ærede Medlem antog, at Grunden til, at jeg for det kommende Aar havde foreslaaet Toldindtægterne beregnede paa en anden Maade end hidtil, var den, at jeg ikke ønskede, at Finantsforlaget skulde præsentere sig med et altfor stort Overtskud, og at Grunden til, at der i § 26 var opført saa store og urimelige Udgifter, ligeledes kunde søges i det samme Hensyn. Det er en Wildfarelse af det ærede Medlem. Det har været mig en Tilfredsstillelse, som jeg troede vilde være bleven delt af dette Thing, at jeg kunde forelægge et Finantsforlag, som viste gode Resultater baade med Hensyn til dets sandhyllige Overtskud og med Hensyn til Finants tilstanden overhoved. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) mindedes den Tid, da jeg som Indenrigsminister gennemførte Foretagender, som han — jeg husker det tydeligt fra den Tids Forhandlinger — satte Pris paa at se gennemførte. Jeg kan ikke Andet end glæde mig over det ærede Medlems gode Sukommelse; men, naar det ærede Medlem fandt, at denne Virksomhed af mig stod i en skjærende Modstrid med den Virksomhed, jeg udfolder paa den Plads, jeg nu beklæder, tror jeg rigtignok, han gjorde sig skyldig i en betydelig Feiltagelse. Det forekommer mig at være i god Overensstemmelse med Bestræbelserne for at udvikle det materielle Velvære, at man ogsaa bestræber sig for at beskytte og forsvare Frugterne af det, man har erhvervet, og til Andet sigter jo ikke det, som jeg og hele Ministeriet med saa store Anstrængelser, som hidtil med saa liden Frugt, have bestræbt os for at naae. Det ærede Medlem vilde gjøre sig skyldig i en fuldstændig Misforstaaelse, dersom han troede at kunne henregne mig eller den nuværende

Regjering til de Krigslystne; det er den fuldstændigste Misforstaaelse, jeg kan tænke mig. Vort Maal er jo netop kun at sætte Landet i Stand til at bevare sin Neutralitet, at bevare Fredstilstanden. Krigen er lige ødelæggende, enten man søger den, eller den paagødes En, og jeg tror, man har Historiens Vidnesbyrd for, at kun den kan leve i Fred, som er stærk nok eller søger at gjøre sig stærk nok til at kunne værne om sin Neutralitet. Det er altsaa netop min store Fredskærlighed, som bringer mig til med saa stor Styrke at træde de nødvendige Forsvarsforanstaltninger. — Naar det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) mente, at jeg ved de Ytringer, der vare fremkomne fra min Side, havde villet beklage, at Finantslovens Behandling blev udsørlig og omhyggelig, og at jeg i det Hele taget, dersom jeg forstod ham ret, kunde ønske at se Finantslovens Betydning indskrænket, gad jeg dog egentlig vide, om det ærede Medlem vil kunne finde en eneste Ytring af mig, der vil kunne stadfæste dette. Et er Finantslovens Behandling, og et Andet er vidtfoevende Forhandlinger eller Samtaler, hvad man vil kalde det, om Ginner, der enten slet ikke staa i Forbindelse med Finantsloven, eller som staa i en meget fjern Forbindelse dermed. Jeg kan kun ønske, at den af mig forelagte Finantslov bliver undergivet en saa omhyggelig og indtrængende Behandling som mulig, og jeg tror, at jeg hverken under denne Forhandling eller nogen sinde har fremsført Noget, der kunde udtydes, som om jeg ønskede at indskrænke Finantslovens Betydning. Det ærede Medlem mindede mig dernæst om, at jeg havde tiltraadt eller endog været medvirkende til Fremkomsten af en Udtalelse, der i sin Tid fremkom fra Landstinget, foranlediget ved en Udtalelse af dette Thing, men at min nuværende Holdning ikke stod i Overensstemmelse med, hvad jeg dengang mente. Dette forholder sig ikke saaledes. Jeg har hverken tidligere eller nu under denne Forhandling udtalt Noget, hvoraf enten det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds eller det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der fremkom med en lignende urigtig Opfattelse af, hvad jeg har sagt, kan udlede, at Landstingets Anskuelser vare Alt for mig, men at dette Things Anskuelser vare Intet for mig. Forhandlingerne foreligge allerede for en stor Del trykte; i alt Fald foreligge de Forhandlinger, hvorpaa de ærede Medlemmer have støttet deres Formening, og hvis jeg har Uret i, hvad jeg har paastaet, maa det være let for de ærede Medlemmer af, hvad der foreligger trykt af Forhandlingerne, at bevise min Uret og at støtte deres egen Mening. Jeg skal kun minde om, at jeg udtalte, at Betingelsen for, at en Regjering kan gennemføre større Reforme, selvsølgelig er, at den er i Overensstemmelse med begge Rigsdagens Afdelinger. — Det forekom